

melser om en Begrænsning i Købmændenes Fortjeneste opad og samtidig fik dem til at overtage Centralkontorets Majs til en Pris af 35 Kr. Naar der da viser sig at være en saa voldsom Nedgang, at der er meget større Tab, end der var Mulighed for at tjene gennem den Avance, der var tilmaalt Mellemandlerne, og da det tillige viste sig efter de Olysninger, der forelaa, at det netop for største Parten var Mellemandlerne, der hang ved disse Partier — jeg maa i denne Forbindelse indskyde, at det er netop Mellemandlernes Repræsentanter, som først rejste Spørgsmaalet —, saa fandt jeg, at Statskassen — selv om den nu kunde skyde sig ind under, at det behøvede den ikke, den havde Kontrakterne, og det var solgt — i dette Tilfælde Centralkontorets Kasse, med de faa Rester, der er tilbage af Skibsfartspengene, var moralsk forpligtet til at dække i hvert Fald en Del af det Tab, Mellemandlerne lider.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Rode var misfornøjet med, at jeg ikke nu kunde opstille et Budget bedre, end det skete ved Kornlovsforslagets Fremsættelse. Forholdene er jo i Øjeblikket saaledes, at det forekommer mig i og for sig vanskeligere nu at opstille et Budget. Den Gang kunde jeg her for Rigsdagen fremlægge de den Gang indkomne Beretninger om Høsten. Jeg vil indrømme, at de Beretninger, der foreligger i Dag, maa der tillægges større Vægt end dem, der fremkommer om Sommeren, og for saa vidt kunde der jo nu gives et maaske mere paalideligt Billede af Situationen, men den Gang kunde jeg sige: Under Forudsætning af, at de samme Priser, som vi havde sidste Aar, holder sig, er der det og det Eksportudbytte. Men i dette Øjeblik tror jeg ikke, at nogen tør staa op og tage det Ord i sin Mund: Under Forudsætning af dit eller dat; thi nu er alle Forudsætninger kommet ud at svømme. Den Gang kunde man med nogen Ret, forekommer det mig, sige: Under den bestemte Forudsætning er der Mulighed for, at der kan skabes en saadan Indtægt. Og det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Rode skulde bebrejde mig, at jeg gjorde Forsøg paa at holde paa denne Mulighed for at skaffe en saadan Indtægt. Det er selvfølgelig lettere, som han gjorde: blot at angive til Finansministeriet, at der er saa og saa mange Kroners Underskud, altsaa for sidste Aar 60 Mill. Kr.; men det forekommer mig, at det dog var rigtigt at

gøre Forsøg paa at faa disse Indtægter ved Eksporten frem.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente ikke, at jeg havde fremsat saa forsigtige Udtalelser under Kornlovsbehandlingen. Jeg er meget glad ved, at der er noget, der hedder Rigsdagstidende. Jeg har allerede fremdraget enkelte af mine Udtalelser under Kornlovsbehandlingen, og jeg kunde fremdrage mange flere. Alle de Gange, jeg havde Ordet, og hvor den finansielle Side af Sagen var til Behandling, udtalte jeg mig i den Retning, som jeg her har genopfrisket Eksempler paa. Hvad Oppositionspartierne og deres Blade har fortalt Vælgerne, tør jeg ikke tage Ansvaret for; det maa de tage Ansvaret for. Og hvis der er Folk her i Landet, som tror noget helt andet om mine Udtalelser, falder det paa de Herrers Kappe og ikke paa min.

Det ærede Medlem Hr. Rode opstillede det Spørgsmaal, om det ikke var fra anden Side, man drog hans Høstberegninger — det skulde altsaa være mine Høstberegninger — i Tvivl. Her maa jeg igen sige, at jeg meddelte Tinget, hvad det statistiske Departement, den eneste officielle Institution, som har med den Slags Ting at gøre, kunde oplyse angaaende Høstudsigtterne. Jeg sagde: „Det er paa Grundlag af og under Forudsætning af, at dette Aars Priser holder sig, gør de ikke det, kan der ikke udtales noget som helst“. Med andre Ord, jeg lagde Kortene paa Bordet og sagde: Hvis disse officielle Indberetninger, som foreligger, holder Stik, bliver det saaledes. Det er meget smigrerende for mig, at det nu er „hans“ Beregninger, det drejer sig om; jeg tillader mig at mene, at det var netop de officielle Meddelelser, som blev fremlagt her i Tinget, det drejede sig om, hvorefter enhver kunde tage det Standpunkt, han vilde. Jeg skal dog indrømme det ærede Medlem Hr. Rode, at han den Gang udtalte Betæneligheder, men det var der mange, der gjorde. Jeg udtalte ogsaa Betæneligheder, uden at jeg derfor følte mig berettiget til at skubbe de officielle Meddelelser til Side og stille mit lille private Skøn op. Det er en meget billig Maade at optræde paa: at udtale sin Reservation, naar man ikke har noget som helst andet at opstille. Det forekommer mig, at de, som nu saa stærkt, navnlig i Pressen, for Tiden taler om de fejlslagne Beregninger, skulde være noget varsomme med at kritisere, naar de, den Gang Korn-